

ŠOLARČEK

Glasilo OŠ Voličina, ISSN C505-0820
Šolsko leto 2020/21

31. marec 2021, letnik XXIV
št. 224, naklada 400 izvodov

Maske za vse učence predmetne stopnje in zaposlene ves čas obvezne



Učenci 6. a in 6. b razreda ter III. VIO v skladu s predpisi, ki jih sprejema in določa vlada RS, od 8. 3. 2021 naprej tudi ves čas pouka uporabljajo zaščitne maske. Ob tej priložnosti se zahvaljujem predvsem učencem, ki so nošenje mask sprejeli z razumevanjem in maske dosledno uporabljajo ter imajo pravilno nameščene, torej tako da imajo prekrita usta in nos. Mogoče je tudi dosledno nošenje mask in upoštevanje drugih ukrepov pripomoglo k temu, da je zbolelo malo učencev in jih je večina lahko prisotnih v šoli pri pouku.

Iz vsebine

- 3 Veselje vrnitve k pouku v šoli
- 4 V živalskem vrtu, Pomlad
- 4, 5 Zvončki, Pomlad
- 9 Pomladno raziskovanje pri Zvezdicah
- 10 Stran v tujem jeziku – 1. razred
- 12 Vsak s svojega planeta



OŠ Voličina, Spodnja Voličina 82, 2232 Voličina, tel.: (02) 729 57 50
e-pošta: info@os-volicina.si, spletna stran: www.os-volicina.si

topdom

hauptman

...da bo lažje graditi in kmetovati

Selce 74, 2232 Voličina

Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

Trgovina z gradbenim in
s kmetijskim materialom
ter z montažo stavbnega pohištva



BAR ORNIK



Selce 72, 2232 Voličina
Alenka Škamlec s.p., GSM: 031 321 207

KLASMETAL d.o.o.

Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88 a, 2232 Voličina
SLOVENIJA

tel.: +386 (0)2 729 09 30

fax: +386 (0)2 729 09 31

GSM: 031 346 668

e-pošta: klasmetal@siol.net

splet: www.klasmetal.si

SI: 57087822

www.foto-tone.si

Foto Tone

FOTOGRAFIJA | UOKVIRJANJE | TRGOVINA

Foto Tone, Trg Osvoboditev 1, Lenart 02/72 90 280

MIZARSTVO RAJŠP

www.mizarstvo-rajsp.si

OLJARSTVO FRAS

Fras Jožef s.p.

Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/720 86 89, GSM: 041/ 538 178

INSTALACIJE HAUPTMAN LENART

KMETIJA PUKŠIČ

Šetarova 6, 2230 Lenart, tel.: 051 350 608
več vrst kruha, potice, keksi, mesni izdelki, goveje in svinjsko meso

LEŠNIK ZEMLJIČ

tel.: 02 720 55 48
GSM: 030 300 138

Akurnik
KURNIK TRANSPORT d.o.o.

Industrijska ulica 42, 2230 Lenart
tel.: 02 720 80 80, fax: 02 720 80 21
E-mail: info@kurnik-transport.si
www.kurnik-transport.si

AZA

Agro zavarovalna agencija d.o.o.
Titova cesta 63, 2000 Maribor
tel.: 031 393 668, e-pošta: info@aza.si

ALMAJA d.o.o.
Jurovska cesta 23
2230 Lenart

Cvetičarna MAJ
02/729-0-350

Frizerski Sijaj Studio
Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina
Tel.: 041 533 400

Saubermacher
za življenja vredno okolje
Slovenija

ŽAGARSTVO VOGRIN
IGOR VOGRIN s.p.
Dolge Njive 17, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 83 55 GSM: 041/ 722 197

VIZUALNE KOMUNIKACIJE
DEKOR HALOŽAN
Kjer ideje oživijo

REKLAME - TISK

Tel.: 041 642 596
www.dekor-halozan.si

TRGOVINA IN SERVIS Z RAČUNALNIŠKO IN BIROOPREMO

MakroTeam d.o.o.
www.makroteam.si

ILAUNIGOVA ULICA 5, 2230 LENART V SLOV.GORICAH
Tel.: 02/729-25-40, 040-410-451

Vrtnar d.o.o.
Vrtnarija in cvetličarna Golob
Trnovska vas 38 B
2254 Trnovska vas

GSM: 031 415 946
E-mail: golob.branko@siol.net
Splet: www.vrtnardoo.si

Zavarovalno zastopanje Aleš Lašić s.p.
tel.: 041 625 375
mail : aleks.lasic@gmail.com

Zavarovanja Lašić

Kea

trgovine Kea

fa maik
GLOBAL LOGISTICS

Obisk otrok v šoli in vrtcu zelo dober

Po vrnitvi vseh učencev nazaj v šolo, od 22. 2. 2021 naprej, torej vseh pet tednov, je obisk učencev pri pouku zelo dober, saj je višji kot 92,5 %. Prav tako je obisk otrok v vrtcu zelo dober, saj je prisotnost otrok v omenjenem obdobju več kot 81,5 %.

V zadnji februarski številki Šolarčka smo na strani 4 pisali v tabeli za II. in III. VIO o tem, ali so se učenci razveselili vrnitve k pouku v šoli oz. ali bi bili bolj veseli, če bi pouk potekal še naprej na daljavo. V prispevku smo objavili odgovore učencev, zakaj se vrnitve k pouku v šoli ne veselijo oz. zakaj bi bili veseli, če bi pouk potekal še naprej na daljavo. Danes objavljamo zapise učencev, zakaj so zelo veseli oz. veseli vrnitve nazaj v šolo.

Ravnatelj

Zakaj so učenci II. in III. VIO zelo veseli oz. veseli vrnitve k pouku v šoli

Ker že 4 mesece nismo bili v šoli in dolgo nisem videl učiteljice, sošolcev in prijateljev. V šoli mi je lažje, poslušam učiteljico in vidim prijatelje v živo ter sem pri pouku bolj zbrana. Doma nimam nobene družbe. Nimam dobrega interneta, zato mi »tims šteka«. Pogrešala sem prijatelje. Doma je bilo dolgočasno. Na daljavo mi ni bilo všeč, ker mislim, da se vsi, tako kot jaz, nismo skoraj nič naučili. Boljše je, da sedim v klopi v šoli in snov bolje razumem, ker je boljša razlaga. V šoli vidim prijatelje, se skupaj z njimi učim, učenje je lažje ter bolj veselo. Vesela sem, ker učiteljice v šoli bolje razložijo snov. Doma sem se naveličal, zelo sem pogrešal prijatelje. Snov se lahko v šoli bolj natančno naučimo. Ker sem pogrešal sošolce, druženje in normalen pouk. Ker je šola na daljavo zelo težka. Vesela sem, da lahko vidim prijatelje oz. sošolce, razlaga je v šoli boljša. Pogrešala sem sošolce in sošolke. V šoli snov in znanje bolj utrdim. Učiteljice nam lahko razložijo snov v šoli boljše kot na daljavo. Novo snov si težko sami pojasnimo oz. se je naučimo. Pouk na daljavo je težak, zato je boljše biti v šoli. Da se vidimo, ker snov bolje razumem pri pouku. Meni je všeč, ampak boljše bi bilo, če ne bi potrebovali mask in ne bi bilo potrebno upoštevati drugih ukrepov. Dobivam boljšo razlago, je pa škoda, da se ne moremo objeti. Veselim se, ker smo skupaj, ker bolj razumem stvari. Veselila sem se sole, ker sem pogrešala sošolce. Na daljavo je bilo tudi v redu, malo pa se veselim, ker je bolj jasna razlaga. Da vidim prijatelje, ampak se nočem učit tako zelo. Veselim se vrnitve v šolo, ker se lahko družim. Učenje je dobro, ampak se nisem ve-

selil, ker mi je bilo boljše, da smo imeli manj pouka. Veselim se zato, ker bom videl prijatelje. ker me je že glava bolela pred računalnikom. Veselim se zato, ker mi je zelo »fajn«, da se spet po dolgem času lahko družim s prijatelji. Boljše je, ker spet vidim sošolce in da spet »športam«. Veselim se, ker nam učiteljica boljše razloži snov v živo, imam družbo. Na daljavo se nismo prav videli, na daljavo je bilo »brez veze«. Da se zdaj lažje učim. Zaradi prijateljev. Sole na daljavo sem se naveličal. Da vidim prijatelje in učitelje in učiteljice. Po dolgem času je fajn videt prijatelje in učiteljice ter lažje se je učiti v šoli kot doma. V šoli vidim sošolce in se bolj sprostim kot doma ter se lažje učim. Veselim se, ker bom spet srečala prijatelje in dobila nekaj ocen. Veselim se, ker bom videl prijatelje in ker bom razumel več snovi. V šoli na daljavo nisem videla sošolcev in učiteljev, ki sem jih zelo pogrešala. V šoli mi je razlaga bolj jasna in se več naučim. Pogrešala sem družbo in v šoli snov boljše razumem kot na daljavo. Bil mi je dolgčas delati naloge sam. Na daljavo je zelo »štekalo« na računalniku. Več se naučim v šoli kot na daljavo. Pri pouka na daljavo si nič ne zapomnim. Ker mi pouk na daljavo ni všeč, in ker se v šoli lažje učim. Veselim se, da bom videl učitelje, prijatelje in ostale v živo, ne veselim pa se ocenjevanja in spraševanja. V šoli imamo boljšo razlago. Zaradi druženja s prijatelji in zaradi boljšega sporazumevanja pri pouku. Ker se boljše naučim v šoli. Snov mi v šoli lahko nekdo bolj podrobno pojasni. Da bom s sošolci in bom imela boljšo razlago. Doma je bilo »brezveze«. Naveličal sem se šolanja na daljavo. Veselim se zaradi druženja z učenci in boljše razlage snovi, bi pa z veseljem dlje spala ter imela odmore, ko se mi zaželi in medtem poslušala glasbo. Snov bom zdaj bolj razumela, ker mi jo bodo razložili učitelji. Spet smo nazaj v šoli skupaj s sošolci, v šoli se bom več naučil kot na daljavo.

Ravnatelj



Eva Ornik, 5. a



Eva Daks, 3. a



Lucija Sivec, 5. a



Vito Balaj, 3. a

Miška Maška

Miška Maška živi pod kamni. Za sostanovalke ima kokoši. Vsako jutro pobira ostanke kokošje hrane in pisano perje. Včasih ji pot prekriža petelin. Podnevi na vrtu voha različne cvetice. Nekega dne, ko se je vrnila domov, je bil njen dom ves umazan. Pohitela je h krtu Črtu. Nekdo mi je umazal hiško. Ne kriči, morala bi biti vesela, lastovka se je odločila živeti pri tebi. Res, čisto zares, je vprašala Maša. Čisto zares, je odvrnil Črt. Mašo so lastovke nekaj dni motile. Maša je odšla do čebele Adele. A Adele ni bilo doma. Ulegla se je na posteljo in zaspala. Ko se je Adela vrnila, se je prestrašila in prebudila Mašo. Maša ji je povedala vso zgodbo. Adela ji je rekla, da je lahko pri njej, dokler se lastovke ne preselijo. Maša je živila pri Adeli 24 dni.

Zoja Potočnik, 3. a

Zvončkova glasba

Na pomlad so ptički peli,
prebudili so zvonček.
Sonce ga je požgečkalo,
da peti je začel
in ustvaril lepo in veselo pomlad.

Sonce je reklo,
naj zapoje glasneje,
naj prebudi lisico, veverico, ježa
in vse ostale zaspance, seveda.

Začel je igrati in igrati.
Prišle so živali iz gozda,
glasbo poslušati
in se pomladi veseliti.

Vita Vogrin, 3. a

Mali medvedek gre prvič v šolo

Nekoč se je medvedek igral s prijatelji in slišal večje medvede govoriti o šoli. Medvedek je vprašal svoje prijatelje, kaj je šola. Povedali so mu, da je šola stavba, v kateri se učiš. Doma je vprašal mamo, če bo tudi on kdaj šel v solo. Mama mu je povedala, da še mora zrasti in potem bo tudi on obiskoval pouk. Minevala so leta in nastopil je ta čas. Medvedek je bil tako prestraten in radoveden, kaj se bo zgodilo. Zjutraj si je umil zobe in se lepo oblekel. Mama ga je odpeljala v solo. Medvedek je ugotovil, da šola ni nič hudega. Naučil se je brati, pisati in računati.

Tia Toplak, 3. a

Zvončki

Pomlad je že tu,
sonček že sije,
zvonček vesel ob potoku vzklije.

Belo cveti in uživa
in se sončnim žarkom nastavlja.

Toplota zbudi vse zvončke v vrstici,
cvetijo, cvetijo in se ziblejajo v sapici.

Vsi so srečni v tej lepi pomladji.

Benjamin Ferk, 3. a

V živalskem vrtu

Tadeja je šla na izlet s sestrico, mamico in očkom. Odpravili so se v petek ob 11. uri. Po poti so se ustavili in popili sok. Nadaljevali so pot. Ustavili so se še v tr-



Paskal Rojko, 3. a



Tia Toplak, 3. a



Larisa Čeh, 5. a

govini. Tam so kupili malico. Ko so prispeli v živalski vrt, so kupili zemljevid, da so izvedeli, kje je kaj. Najprej so si ogledali živali. Videli so slona, žirafu, zebro, lamo, kamelo, noja, plamence in še veliko živali. Po ogledu so odšli na igrala. Tudi sladoled so kupili. Obiskali so trgovino, ki se nahaja v živalskem vrtu. Ko se je stemnilo, so se vrnili domov. Preživel so lep dan.

Nika Čuček, 3. a

Zimske počitnice

Preživel sem zanimive zimske počitnice. Ker sem bil doma v času pusta, sem si nadel kurentovo obleko. En dan smo se z družino odpravili na Primorsko. Tam smo se sprehajali, rolali, opazovali naravo in spoznavali kraški svet. Navdušen sem bil nad terasasto kamnitno vasico Štanjel. Tam sem videl tipično kraško hišo, hodil po ferarijevi poti, občudoval Fabianov trg ter opazoval pokrajino s tamkajšnjega stolpa. Zanimivo mi je bilo prizorišče snemanja resničnostnega šova Ljubezen po domače. Nekajkrat smo hodili smučati. Največji izziv mi je bil spust po Piskru in vožnja na sedežnici za šest ljudi.

Teo Preložnik, 3. a

Pomlad

Vse zeleni.
Beli zvonček se prebudi
in pomane si oči.

Na sprehodu sreča trobentico
in skupaj zapojeta pesmico:
«Vse že zeleni,
pomlad se budi.»

Mimo pisan ptiček prileti
in tebi srečo zaželi.

Nika Čuček, 3. a

Zvonček

Ob potoku zvonček mlad se prebudi.
Ptiček na drevesu poje ptičje pesmice.
Takrat zazvoni in zagleda lepo ptičico.

Sonce ga ogreje in se mu nasmeje.
Takrat zvonček prelep še močneje zacinglja,
zbudi košarico in nato še trobentico.
Vsi skupaj zaigrajo prav prelepo pesmico.

Tako jih zatem soseda Mica pobere
in jih da v vazico.
Tam jim je toplo, zato zapojejo še lepšo pesmico.
Soseda Mica jih posluša
in jim še zaploska.

Klara Sužnik, 3. a

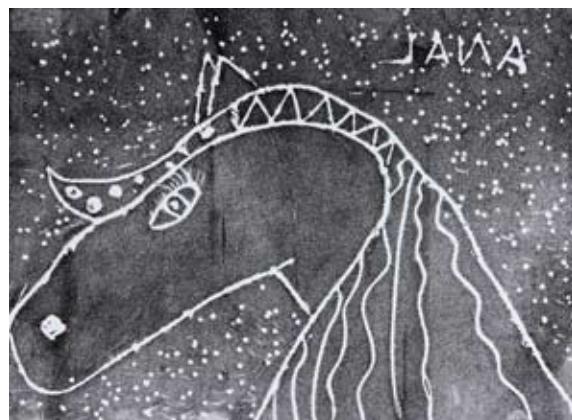
Zimski pohod

Bil je lep sončen dan in odpravile smo se na sveži zrak. Pri čistilni napravi smo se dobole s prijateljicami Avo, Zaro in Lizo. Skupaj smo se odpravile na pohod.

Odločile smo se, da bomo obiskali Radehovo jezero. Po poti se nam je zgodilo veliko zanimivih stvari. Izkoristile smo zimske razmere. Med potjo smo se igrale na snegu in drsali po ledenih lužah. Bilo je zelo zabavno. Naenkrat pa se je Avi led zlomil in padla je do kolen v ledeno vodo. Na srečo ji je Matevž pripeljal rezervne škornje in lahko smo nadaljevale pot. Po zasneženih poljih smo kmalu prispele do jezera. Je-



Lucija Sivec, 5. a



Lana Rupnik, 5. a

zero je bilo zelo lepo. Nekaj je bilo zamrznjenega, na drugem delu pa so plavale race in dva laboda. Laboda smo poimenovale Lori in Babi. Na klopci z lepim razgledom smo si privoščile malico. Čez nekaj časa smo se odpravile proti domu.

Po štirih urah smo se utrujene vrnile domov. Preživele smo lep dan in se odločile, da še tak pohod kdaj ponovimo.

Lija Kramberger, 4. a

Čelni trk z drevesom

S starši smo se odločili, da gremo na sprehod. Ker na sprehod ne hodim rad, sem se na začetku pritoževal, nato pa smo zavili v gozd.

Sredi gozda je pred mano nenadoma bil zelo strm klanec. Ko sem ga pobliže pogledal, sem podvomil, da ga bom preplezel. Takoj sem se odločil, da grem na vrh ne glede na posledice. Kako se bom vrnil, me sploh ni zanimalo. Pričel sem se spuščati, vendar me zaradi strmine noge niso več držale. Pred seboj sem zagledal drevo. Ustaviti sem se hotel tako, da se zanj primem. Predse sem stegnil roke, vendar tudi to ni pomagalo. Z vso silo sem z glavo treščil v drevo. Na vso srečo je bila glava dovolj močna, da me je ustavila. Nisem bil poškodovan. Do vznožja sem se nato priplazil po vseh štirih.

Mami je bila prestrašena, ati pa se je na ves glas smejal, saj je vse posnel na telefon.

Žiga Godec, 4. a

Dekle in pastirček

Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami je živila deklica, ki je slovela po svoji lepoti. Živila je s starši in kokošmi. Vsak dan jih je hraniла in pobirala jajca. Ko je dopolnila dvajset let, si je moralа poiskati moža. S seboj si je vzela lepa oblačila in ves nakit.

Dolgo je hodila. Zagledala je hišo. Potrkala je po vratih. Iz hiše je stopil visok mož s suknjičem in klo-

bukom. Prosila ga je za kos kruha in prenočišče. Povedal ji je, da v njegovi hiši nima ničesar iskatи, ker ima umazana in raztrgana oblačila. Zaloputnil je z vратi. Dekle pa je moralо oditi. Kmalu je prišla do druge hiše. Preobleklа se je v čista oblačila in si nadela ves nakit. Nato je potrkala. Iz hiše je stopil mladenič. Prosila ga je za kos kruha in prenočišče. Rekel ji je, da lahko ostane, kakor dolgo želi. Naslednji dan je prišel mladeničev brat. Mladenič se je z njo samo hvalil. Dekletu to ni bilo všeč, da je poln samega sebe. Ni hotela biti njegova žena, zato je odšla iz njegove hiše. Dolgo je hodila. Nato je zagledala majhno leseno hišo, za njo pa kokošnjak. Nadela si je umazana oblačila in snela ves nakit. Potrkala je in iz hiše je stopil pastir. Prosila je za kos kruha in prenočišče. Dal ji je kos kruha, spala pa je lahko med kokošmi.

Ugotovila je, da mu je mar za njo. Zato se je z njim poročila. Srečno sta živela s temi otroki.

Eva Ornik, 5. a

Čarobne solze

Nekoč pred davnimi časi so živeli trije bratje. Stari so bili sedem, devet in dvanajst let. Zelo radi so bili v naravi in se skupaj igrali.

Nekega dne so se določili, da izdelajo košarkarsko igrišče. Vsak dan so pridno hodili v gozd po različne veje, storže in mah za izdelavo igrišča. Čez sedem tednov jim je uspelo narediti zelo lepo igrišče za košarko. Igrišče so že imeli, sedaj so potrebovali še žogo. Razmišljali so, kako naj izdelajo žoge. Najmlajši izmed bratov je naredil žogo iz listja, srednji brat je izdelal žogo iz maha, najstarejši pa iz vej in blata. Od veselja, da imajo lepo igrišče in žoge, so jim pritekle solze sreče. Te žoge so se ob dotiku s solzami spremenile v prave žoge za košarko. Bili so zelo veseli, ampak ker je bila zunaj tema, so došli spat. Ponoči so do igrišča prišli sosedje, tudi trije bratje, ki so bili zelo nesramni. Uničili so jim pol igrišča in žoge odvrgli daleč v gozd. Prijazni bratje s čarobnimi solzami so se zjutraj zbudili in takoj stekli do igrišča. Videli so, da ni več žog in



Zoja Mlinarič, 5. a



Nika Homec, 6. a

igrišče uničeno. Bili so zelo žalostni in začeli so jokati. Ko so njihove solze padle na igrišče, se je ponovno zgodila čaravnija. Igrišče je bilo spet celo in žoge so se vrnile.

Nesramni bratje so vse to opazovali in postalو jim je zelo žal. Od tega trenutka so bili prijazni in so vsi skupaj igrali košarko do konca svojih dni.

Mark Manasijević, 5. a

Poreden škrat

Pred davnimi časi je živila družina, ki je imela svoje kraljestvo. Tam nedaleč stran pa je živel škrat, kateremu je vladala zlobna čaravnica. Skupaj sta hotela dobiti kraljestvo, a jima zadnja leta ni in ni uspevalo. Upala sta, da je to njuno leto.

Škrat je vsak dan hodil prisluškovat, kaj se pogovarjajo v kraljestvu. To, kar je slišal, je moral povedati čaravnici, da je ta naredila načrt. Nekega dne pa je čaravnica rekla: »Pojdi in ukradi krono.« Škrat jo je ubogal, a domov je prišel brez krone. Čaravnica je bila jezna na škrata. Morala sta napraviti poseben napoj, da bi uspavala vse v kraljestvu. Čaravnica je škratu naročila: »Potrebujeva lavo, zato pojdi do vulkana in mi jo prinesi.« Škrat jo je spet ubogal. Škrat je hodil prvi dan, a ni našel vulkana. Škrat je hodil drugi dan, pa spet ni našel vulkana. Čaravnica je bila že malo zaskrbljena, saj škrata ni bilo domov. Škrat je bil zelo utrujen, zato je legel k skali. Ko se je tretji dan zbudil, je opazil velik ribnik. Sploh ni vedel, kako je do tja prišel. A na drugi strani velikega ribnika je bil vulkan. Škrat ni vedel, kako naj pride do vulkana. Malo je razmišljal in se spomnil, da lahko naredi splav. Zvezal je nekaj hlodov in si naredil vesla. Ko je prišel do vulkana, je skoraj padel v njega. Ko pa je poskusil drugič, pa je le dobil malo lave. Upal je, da bo dovolj. Nesel jo je do čaravnice. Spet je hodil zelo dolgo. Med hojo se je spotaknil ob kamen in razlil malo lave, a tega ni opazil. Ko pa je prišel do čaravnice, mu je rekla, da bo skuhal napoj. Škrat je ta napoj odnesel v kraljestvo,

da bi uspaval prebivalce grada. Med potjo pa se je polil s tem napojem in zaspal za vedno. Čaravnica mu je hotela pomagati, a se je še sama uspavala.

Od takrat naprej tiste družine ni nihče več nadle-goval. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Aljaž Fras, 6. a

Kam je izginila voda?

Naočnik in Očalnik sta slišala za novo uganko pri reki Soči. Zgodaj zjutraj sta se odpravila k reki, saj ju je čakala dolga pot. Ko sta prišla tja, sta si postavila šotor. Vsi meščani, ki so ju videli, so ju zelo dobro poznali. Majhen fantič pa ju je vprašal, kakšno uganko bosta rešila. Naočnik mu je rekел: »Poklicali so naju, da voda v reki izginja in potem sva se odpravila na pot.«

Začelo se je večeriti. Naočnik in Očalnik sta se odpravljala spat. Zunaj zaslisačita petje. Če smo bolj natancni operno petje. Naočnik je vprašal Očalnika, če sliši to petje. Utihnila sta in prisluhnila petju. Slišati je bilo bolj zlobno in hripavo. Hitro sta stopila iz šotorja in pogledala naokrog. Zagledala sta nekakšno pošast. Ta se je hitro skrila v vodo. Nista je uspela dobro pogledati. Odšla sta nazaj v šotor. Ponovno sta utorila v spanec. Čez nekaj časa spet zaslisačita petje. Vedela sta, da će bosta stopila ven in ju bo pošast videla, se bo spet skrila. Zato sta vzela daljnogled in pogledala čez luknjo. Videla sta morsko deklico. Bila je bolj črna. Imela je črn rep in temnomodre lase. Pila je vodo iz reke Soče. Očalnik je rekel Naočniku: »Poglej, kako veliko vode spiye, sigurno je ona kriva za izginjanje vode.« Po tihu sta se odpravila iz šotorja. Vzela sta kozarec za vlaganje in biser, ki sta jima dali leteči postavi. Ta biser pomanjša predmete. Morsko deklico sta pomanjšala in ujela v kozarec. Odšla sta nazaj spat. Zgodaj zjutraj sta morsko deklico odnesla v muzej reke Soče.

Bila sta zelo vesela, da sta uspela rešiti uganko. Dobila sta nagrado. Povedala sta, da naloga ni bila zelo zahtevna.

Neja Ditner, 6. b



Matic Kunstič, 5. a



Maša Vogrin, 5. a



Teo Fekonja, 5. a

Prežihova črtica Dobro jutro

Zgodba pripoveduje o tem, kako je Voranc obiskoval dvojezično osnovno šolo, vendar je dvojezičnost obstajala le na papirju. Učitelji so od otrok zahtevali uporabo nemškega jezika, saj z uporabo slovenskega jezika v življenju ne bodo nič dosegli. Prežihov oče pa je izven šole zahteval uporabo slovenskega jezika. Nekega jutra, ko je Voranc gnal živino na pašo, je zaledal v daljavi tujca. Tujec je bil lepo oblečen, zato je Voranc mislil, da je Nemec. Pozdravil ga je po nemško. Tujec pa mu je vrnil slovenski pozdrav. Voranca je postal sram. Takrat si je obljudbi, da nikoli več ne bo izdal slovenskega jezika.

V črtici zaznamo, kar nekaj motivi za ravnanje književnih oseb, in sicer je Voranc jv šoli govoril nemško, ker so tako zahtevali učitelji. Hodil je k slovenski uri, ker je tako zahteval oče. Mimoidočega tujca je pozdravil nemško, ker je bil le-ta lepo oblečen in je zato mislil, da je zagotovo Nemec.

Glavna književna oseba je mali Voranc. Stranske pa so učitelji, oče, mimoidoči tujec.

Voranc je osnovnošolec, kmečkega rodu in bistre pameti. Spoštljiv je do učiteljev in do očeta. V njem se je začela prebujati narodna zavest.

Zgodba se dogaja v pisateljevem domačem kraju na Koroškem v času njegovega otroštva, ko je obiskoval osnovno šolo.

Pripoved je pripovedovana v prvi osebi. Pripoveduje jo pisatelj sam. Uporablja tudi narečne besede.

Moje mnenje o prebrani črtic je, da takratna šola ni bila pravična in prijazna do Slovencev. Učitelji so izkorisčali svoj položaj za uveljavljanje nemškega jezika. Otroke so prepričevali, da s slovenskim jezikom ne bodo nič dosegli in da je slovenski jezik manjvreden. Prežihov oče pa je kljub pritiskom ostajal zvest slovenskemu narodu in jeziku, kar je prenesel tudi na

sina. Zgodba je pomembna zato, ker nam pove, da uporaba slovenskega jezika ni bila vedno dovoljena in samoumevna.

Maks Šešerko, 7. a

Aksinija Karmauner

Berenikini kodri

Založba: Miš

Glavne književne osebe: Nik in Anina

Opis in oznaka glavne književne osebe: Anina Valenčič, stara 15 let, je punca z albinizmom. Ima zelo svetlo kožo in lase ter okvarjen vid. Kljub bolezni bi rada uživala življenje. Ko v mestu spozna droge in alkohol, se spremeni v uporniško najstnico. Na koncu spozna, da to ne pomeni biti svoboden.

Nik je sin bogatih staršev, star 16 let, ki najraje hodi na zabave. Jemlje mamila, piše alkohol, s prijatelji osvaja dekleta. Nik je samozavesten, uporniški in sebičen obenem pa tudi malce ranljiv. Žalosti ga, da ga starši ne ljubijo in spoštujejo.

Stranske književne osebe: Aninin dedek, Vera, Aninina mama, Nikovi starši, sestrična in teta, Kongo, Nives, dekleta, ki jih Nik in Kongo osvajata

Tema: najstniki problemi in drugačnost

Sporočilo: Sporočilo zgodbe je, da ni nič narobe, če si drugačen in da droge, mamila ter alkohol ne pomenujo svobode.

V knjigi mi je bil najzanimivejši oz. najljubši del, ko je Nik k sebi v bolnico poklical Anino, saj je on umiral in se je Anina spomnila na zgodbo o Berenikinih kodrih ter za Niko žrtvovala svoje lase.

Knjiga mi je bila všeč. Presenetile so me Aninine sposobnosti oz. kaj vse zmore glede na to, da ima okvarjen vid.

Nika Pšajd, 9. b

Pomladno raziskovanje pri Zvezdicah

Pa smo jo dočakali ... pomlad seveda. Tudi Zvezdice smo komaj čakale nanjo, saj to pomeni več sonca, igre na prostem, raziskovanje narave. Ker smo zelo radovedna in radoživa skupina, je to čas kot nalašč za nas. Sedaj smo že veliki in zmoremo tudi daljše poti, kar pomeni tudi več zanimivih in novih doživetij. Na bližnjem hribu iščemo znanilce pomladi, tekamo, premagujemo naravne ovire, si na prostem tudi

kaj zapojemo in zapešemo. Prisluhnemo ptičkom in ugotavljam, kaj nam želijo povedati. Seveda pa smo tudi v vrtcu ustvarjalni in zvedavi. Zapeti znamo že marsikatero pesmico in zraven zaplesati. Še vedno pa je najbolj zabavno, ko vzgojiteljica prinese material za slikanje – barve so zakon. Zato pa uživajte tudi vsi vi v barvah pomladi.



Vaše Zvezdice z vzgojiteljicama



MY NAME IS EMMA. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Emma Korošak)

MY NAME IS EVELIN. I'M GREAT. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Evelin Maher)

MY NAME IS MILA. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Mila Manasijević)

MY NAME IS GAJA. I'M GREAT. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Gaja Mlinarič)

MY NAME IS BLAŽ. I'M HUNGRY. MY FAVOURITE COLOUR IS ORANGE. (Blaž Murko)

MY NAME IS ŽANET. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Žanet Ornik)

MY NAME IS MILA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Mila Potočnik)

MY NAME IS ŽANA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS PINK. (Žana Simonič)

MY NAME IS AJDA. I'M GREAT. (Ajda Vogrin)

MY NAME IS ELA. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Ela Vogrin)

MY NAME IS NEJA. I'M HAPPY. MY FAVOURITE COLOUR IS BLACK. (Neja Vogrin)

MY NAME IS TEO. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Filip Teodor Črešnar)

MY NAME IS AVA. I'M GOOD. (Ava Čuček)

MY NAME IS LANA. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Lana Dolinar)

MY NAME IS MAŠA. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS PURPLE. (Maša Klevže)

MY NAME IS ALJAŽ. I'M WONDERFUL. MY FAVOURITE COLOUR IS YELLOW. (Aljaž Kocbek)

MY NAME IS LINA. I'M GREAT. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Lina Končar Šuman)

MY NAME IS GAJ. I'M GOOD. MY FAVOURITE COLOUR IS BLUE. (Gaj Kurnik)

MY NAME IS LARA. I'M HUNGRY. MY FAVOURITE COLOUR IS ORANGE. (Lara Kmetič)

1. razred



Benjamin Ferk, 3. a



Nika Čuček, 3. a



GOSTILNA - PIZZERIA NONA
LEDAVSKA UL. 73
MURSKA SOBOTA
TEL.: 02 / 729 22 22
e-mail: nona@nona.si
www.nona.si



Cvetka Sokolov

Vsak s svojega planeta

Založba: Miš

Glavne književne osebe: Simon in Katja

Stranske književne osebe: Martin, profesor Klinc, teta Franja, teta Valerija, babica Zora, Simonovi starši, Katjini starši, Katjini bratje in sestrica

Opis in oznaka glavnih književnih oseb: Simon je star šestnajst let in je učenec drugega letnika gimnazije. Igra klavir ter mu glasba veliko pomeni, a pri veri ni tako, saj ni bil tako vzgojen.

Katja je nova učenka gimnazije, katero obiskuje Simon. Sem se je preselila iz Ajdovščine. Prav tako kot Simonu ji glasba veliko pomeni. Odlično igra klavir in violino. Izhaja iz zelo verne krščanske družine in redno hodi v cerkev ter se strogo drži krščanskih pravil, kar pa Simonu ni najbolj blizu. Ima tri brate in eno sestro ter najboljšo prijateljico Sonjo iz Ajdovščine.

Tema: pomen katoliške vere predvsem v življenju mladih.

Sporočilo: ljubezen premaga vse, neglede na oviре, ki jih postavlja vera.

Po koncu šolskega koncerta, kjer sta igrala tudi Katja in Simon, se njuni družini spoznata. Mami ugوتита, da se poznata že od prej in nista prav navdušeni, da se spet vidita a se to hitro pozabi. Ker se Katjinim staršem mudi se teta Franja zmeni, da gredo otroci z njo v slaščičarno. Vsi si naročijo tortice, starejša brata kar dve. Katja Simonu med pogovorom izroči manjše darilce za božič in novo leto. Dobil je majhno knjigo o veri, da mu bodo nekatere stvari vsaj malo bolj jasne. Po prijetnem pogovoru pridejo po Katjini starši po otroke Simon pa se domov odpravi z tetou Franjo.

Na koncu knjige se Katjina in Simonova družina spoznata in sprejmeta njuno ljubezen, ne glede na to da Simon ni veren.

Moje mnenje o knjigi je poхvalno, saj je v njej lepo priпovedovan, kako lahko vera vpliva na življenje najstnika ter da so predsodki nepotrebni in da se da z ljubezni вse to premagati.

Tijana Györkőš, 9. a



Klara Sužnik, 3. a



Teo Preložnik, 3. a

Prva številka Šolarčka je izšla decembra 1998. V šolskem letu izide 10 številk. Šolarček izhaja zadnji šolski dan v mesecu, razen julija in avgusta, ko so počitnice. Brezplačno ga prejmejo vse družine, katerih otroci obiskujejo vrtec oz. šolo, vsi zaposleni in upokojeni delavci šole, vsi sponzorji, župan in drugi predstavniki Občine Lenart, častni občani Občine Lenart, ZRSS ŠO Maribor in MIZŠ. Šolarčka je šola izdala tudi v času pomladnega zaprtja šol marca in aprila 2020. V tem času, ko se je pouk izvajal na daljavo, je OŠ Voličina učencem v domačo uporabo posodila 17 prenosnih računalnikov. To smo lahko storili predvsem zaradi uspeшnosti šolskega sklada in izdajanja glasila Šolarček v zadnjih letih, zato se v imenu otrok, učencev, vzgojiteljic in učiteljev iskreno zahvaljujemo vsem staršem donatorjem in vsem sponzorjem, ki sodelujete v zelo uspešni in pomembni zgodbi izdajanja šolskega glasila Šolarček. OŠ Voličina ima v začetku šolskega leta 2020/21 vpisanih 230 učencev v 12 oddelkih, od tega se 2 učenki izobražujeta na domu. Organizirane imamo 4 skupine podaljšanega bivanja v skupnem obsegu 67 ur na teden. Vrtec v začetku septembra obiskuje 88 otrok, ki so razporejeni v 5 skupin.

Pri ustvarjanju glasila sodelujemo: Julija Horvat, Alex Fekonja, Ana Kurnik, **mentorica in lektorica:** Ksenija Trinko, **prepisovanje literarnih strani:** Silva Dokl (Vesna Denjo), **računalniška postavitev:** Dani Sajtl.

Zaposleni na OŠ Voličina upamo in si želimo, da bomo vsi skupaj v času, ki je pred nami, dosledno skrbeli, da ostanemo vsi zdravi. Prav tako se bomo trudili, da se bodo otroci v vrtcu in učenci v šoli prijetno počutili in da bodo dejavnosti ter pouk potekali kakovostno. **Ravnatelj mag. Anton Goznik.**